

Tříkrálové požehnání

Na první pohled se může zdát, že při Tříkrálové sbírce jde jenom o to, sesbírat co největší sumu peněz pro potřebné. Ano, to je důležité, ale není to jenom to. Koledníci, kteří navštěvují jednotlivé lidské příbytky, chtějí všem zvěstovat vánoční radostnou zvěst o narození Spasitele světa Ježíše Krista. Každý, kdo tuto zvěst přijme, se opravdu zaraduje. Je milé vidět ochotu otevřít své srdce i svou dlaň a pomoci těm, kteří to potřebují. Přitom často koledníci píší na dveře bytů tři písmena požehnání.

Žehnání má pomáhat, má navazovat a udržovat kontakt s Bohem a zprostředkovávat jeho pomoc a ochranu těm, kdo jsou připraveni ji přijmout. Žehná se modlitbou, vztaženými rukama nebo znamením kříže, někdy svícenou vodou, případně olejem. Tříkrálové požehnání od koledníků je žehnání domu nebo bytu. Byt je místem, kde rodina utváří svůj domov. Podle Kristova příkazu mají učedníci do domu vnášet pokoj a požehnání. Bůh sám přebývá tam, kde je opravdová láska.

Koledníci píší nad vchod křídou písmena K+M+B, což podle tradice jsou jména Tří králů, kteří se přišli poklonit malému Ježíškovi. Ve skutečnosti jsou to počáteční písmena latinské věty, která se překládá: Ať Kristus požehná tento příbytek!

Vím z vlastní zkušenosti, že o toto požehnání při tříkrálovém koledování mají lidé zájem, ať už chodí do kostela, nebo ne. Jakousi intuicí poznávají, že jim toto požehnání přinese něco důležitého.

Tak je si jenom třeba přát, aby ta obrovská armáda koledníků přinesla tolika lidem pokoj a radost, rozehnala jejich smutek a starosti, které mohou prožívat, a potěšila je vánoční radostí, z které pramení nová naděje.

PAVEL POSÁD,
českobudějovický
pomocný biskup

Dávat je lepší než dostávat

Přípravy na koledu.

Snímek Josef Polehňa / Člověk a Víra

Národ bude silný jen ve chvíli, kdy se dokáže postarat o své slabé. Národ bude bohatý, když se dokáže postarat o své chudé. A národ bude zdravý, když se dokáže postarat o své nemocné.

Dnes celá Evropa přemýšlí o tom, co vlastně znamená být Britem, být Němcem, být Čechem. A u nás o tom přemýšlíme také. Být Čechem neznamená jen to, že mám stejný občanský průkaz či pas. Znamená to, že znám Babičku, Kytici, že jsem možná četl Bibli, že znám české a moravské národní písně, že znám básně našich velkých básníků. To tvoří podstatu češství. A do podstaty našeho národa nepochybně patří i to, že se dokážeme postarat o všechny, kteří z důvodu nemoci nebo věku takové štěstí jako my nemají a potřebují naši pomoc. To je princip solidarity. A Tříkrálová sbírka to dokazuje, protože spojuje generace. Spojuje malé koledníky se všemi, kteří přispívají, a skrze ně potom i ty, kteří pomoc potřebují z důvodu nemoci, handicapu nebo stáří.

Kromě finanční pomoci přináší Tříkrálová sbírka největší vzkaz právě pro mladé. Pro koledníky, kteří najed-

Videoposelství s požehnáním koledníkům naleznete na www.trikralo-vasbirka.cz. Neoznačené snímky v příloze archiv Charity ČR

nou pochopí i v tomto mladém věku tu triviální vánoční pravdu, kterou si všichni připomínáme pod stromčkem – že dávat je lepší než dostávat. A to je kouzlo Vánoc, které na nás na všechny funguje a kdy přichází Bůh. Ne ten, kterého bychom prosili, nebo kterého bychom se báli, že nás bude trestat, ale Bůh, který sám naopak potřebuje naši pomoc. Má podobu malého dítěte, k němuž se schází do Betléma všichni pastuškové, koledníci a každý kdo může, něco přinese. Ti nejdříve zazpívají, pekař přinese chléb, švec přinese boty a najednou si všichni uvědomujeme, že když člověk dává, tak dostává. Je to velmi triviální a velmi jednoduché, ale takhle to funguje!

Největší dopad má tedy Tříkrálová sbírka na naše malé koledníky. Aby si uvědomili, že jsme spojeni s celým národem, s rodiči, s prarodiči, že má smysl dělat dobré věci, že má smysl dobře naplnit čas. Proč? Protože národ bude silný jen tehdy, když se dokáže postarat o své slabé. Národ bude bohatý jen tehdy, když se dokáže postarat o své chudé. A stane se nezranitelným jen tehdy, když se dokáže postarat o své zraněné a nemocné.

P. MAREK ORKO VÁCHA

Jak je dobré mít přítele na telefonu

Jan kontaktoval Charitu v době, kdy už měl za sebou velmi dlouhý a komplikovaný příběh... Díky koledníkům, kteří shromáždili peníze od dárců na podporu speciální služby, ho zachytila Charitní záchranná síť.

Některé životní situace – jako tu Janovu – nedokáží sociální a zdravotní služby v Česku beze zbytku vyřešit. Pak přichází ke slovu Charitní záchranná síť.

Kvůli neléčenému zánětu mu lékaři museli amputovat nohu a skončil na invalidním vozíku. Během pobytu v nemocnici přišel o bydlení, a protože se mu nepodařilo najít bezbariérový byt, skončil na oddělení následné péče v nemocnici v Hustopečích. Zdejší sociální pracovníce mu doporučila ubytovnu v Uherčicích a Jan souhlasil s převozem. Snad špatnou komunikací, snad nedorozuměním si Jan až na cestě uvědomil, že ubytovna se nachází v Uherčicích u Znojma, nikoliv u Hustopeč. „Byl jsem z toho zoufalý, nechtěl jsem odjet tak daleko. Nikoho jsem tam neznal,“ řekl Jan pracovníci charitní poradny ve Znojmě, na kterou se obrátil s prosbou o pomoc.

Charitní záchranná síť pomáhá lidem v akutní nouzi, pro které není žádná jiná dostupná pomoc – nemůže nebo neumí jim pomoci žádná existující sociální služba a propadávají tak systémem stávající sociální pomoci. Charitní záchranná síť je projekt Diecézní charity Brno, který pomáhá lidem v nejvyšší nouzi – na ulici, v bezvýhod-

ných krizích, ve stavech a životních situacích, kdy jsou odmítnuti jinde.

Název projektu je odvozen od hlavní funkce této charitní činnosti – tou je zachytávání a řešení případů a pomoc klientům, kteří by jinak systémem pomoci propadli, jejich situace by se stále zhoršovala a vedla by až k existenčnímu ohrožení...

Zatímco ve Znojmě začali ihned řešit Janův zdravotní stav a zajistili pravidelnou péči sestřiček, které převážovaly operovanou nohu, z Břeclavi vstoupila do příběhu pracovníce Charitní záchranné sítě. „Víme o možnostech ubytování na Břeclavsku, proto jsem po dohodě s kolegy ze Znojma začala pro Honzu hledat ubytování. V mezitím bylo třeba doléčit nohu, takže jsme si často volali a ujišťovali se o tom, že se všechno brzy vyřeší. Byl na tom psychicky hodně špatně,“ říká Dagmar Kokešová, která Janovi pomáhala s návratem.

Stěhoval se do ubytovny v Tvarožné Lhotě. Spolu s charitní pracovnící si zkontroloval, že je budova bezbariérová, líbil se mu i nový pokoj, který byl uzpůsoben pro vozíčkáře. „Po všech těch telefonátech bylo fajn Honzu vidět i osobně. A fajn bylo i sledovat, jak se zabydluje. Za ty roky už na člověka poznám, když se mu něco opravdu zalíbí,“ těšilo Dagmar Kokešovou. Tady však Janův příběh nekončí. Bylo třeba mu najít nového obvodního lékaře, zajistit kompenzační pomůcky a přiznání invalidního důchodu a příspěvek na péči. První dvě záležitosti pomohla vyřídit břeclavská Charitní záchranná síť, všechny příspěvky si už Jan chtěl zkusit zajistit sám. A kdyby si s něčím nevěděl rady, číslo na Charitu má uložené v mobilu...

ZUZANA HORÁKOVÁ

Tísňové tlačítko od Tří králů

Ilona a její manžel Vladimír již rok využívají tísňové tlačítko napojené přes speciální telefon na dispečink tísňové péče Městské charity Plzeň. To jim umožňuje kdykoli se rychle dovolat kvalifikovanému pracovníkovi, který jim obratem zajistí pomoc v krizové situaci.

Díky péči koledníků pořídila plzeňská Charita z Tříkrálové sbírky v loňském roce šest tísňových přístrojů pro tuto službu a zaplatila hovorné a revize telefonů.

Poslali na pomoc strážníky

Vladimír je již více než šest let částečně ochrnutý. „Tísňové tlačítko jsme použili, když manžel upadl v předsíni,“ popisuje Ilona. „Z reproduktoru telefonu se ozvala pracovníce tísňové linky Městské charity a té jsem vylíčila situaci. Vzápětí k nám poslala dva městské policisty, takové vazouny, kteří manžela zvedli jako pírkou,“ vzpomíná žena.

Dříve paní Ilona dokázala zvednout manžela sama, ale za poslední dva ro-

Vladimír (na snímku) a jeho žena Ilona si mohou zavolat pomoc snadno a rychle.

ky jí prý hodně ubyly síly. O tísňovém tlačítku se dozvěděla z televizní reportáže a kontaktovala Městskou charitu Plzeň, která vše zajistila. „Každý měsíc k nám také chodí paní na kontrolu tísňového přístroje a posuzuje, zda vše správně funguje,“ vysvětluje Ilona. „Jsem spokojená, mně to psychicky moc pomohlo, protože dřív jsem měla strašné nervy a vždycky, když jsem přesouvala manžela po bytě, měla jsem strach, co bych dělala, kdyby mi upadl. Sousedí tady moc k dispozici nejsou. Bála bych se i odmítnutí, kdybych si řekla o pomoc například někomu, koho neznám. Stalo se mi, že když jsem nakládala manžela do auta a požádala jsem pána, co byl poblíž, řekl mi, že spěchá a nemá čas. I když mám stále hodně starostí, jedna velká mi tímto ubyla,“ pochvaluje si Ilona.

Posláním tísňové péče je poskytnutí pomoci prostřednictvím distanční telefonické komunikace klientovi 24 hodin denně v jeho domácím prostředí.

MILENA SOJKOVÁ

Příběhy pomoci se rodí díky vnímavým lidem

Desetitisíce dobrovolníků, desítky milionů darovaných korun a zástupy lidí, kterým Charita pomohla v nouzi. Kde se ale rodí příběhy této pomoci? Jsou to města a vesnice, kde Tříkrálová sbírka lidi mimořádně spojuje. HELENA ČÍŽKOVÁ a ALENA NOVÁKOVÁ sehaně koordinují Tříkrálovou sbírku v okolí Křemže na Českokrumlovsku.

Jak koledování v regionu začalo?

Helena Čížková (HČ): Ze starých závěsů jsem našla pláště pro děti z hodin náboženství a vyrazili jsme žehnat domovy. Cestou nás zastavovali náhodní kolemjdoucí, abychom zašli i k nim. A tak se během uplynulých patnácti let stalo z malého nápadu oživit starou tradici velké dílo. Loni jsme vykoledovali v okolí Křemže přes 128 tisíc korun.

„My Tří králové jdeme k Vám“ je písnička, kterou lidé slyší za okny, když se k nim blíží skupinka koledníků s kasičkou a požehnaním. Co ale veřejnost neví? Jak je organizace sbírky náročná?

Alena Nováková (AN): Vypadá to, že sbírka je lednová akce, ale příprava je daleko delší, už během roku vybíráme potřebné, abychom pomohli. Pak kontaktujeme také koledníky. Koncem roku připravujeme články do místních zpravodajů a plakáty s QR kódy, pečeme kasičky, rozdělujeme a rozvážíme materiál pro jednotlivé skupinky, domlouváme a umísťujeme statické kasičky, koordinujeme samotnou sbírku a koledníky, abychom si efektivně rozdělili naše vesničky. Dá se říct, že tam, kde jeden ročník končí, druhý začíná.

HČ: Je to tak. Vyrazit s dětmi na koledu, to už je odměna. Nezvládl bychom to ale bez pomoci našich manželů, dobrovolníků a také zázemí Diecézní charity České Budějovice. Ta je nám velkou oporou a připravuje veškerý materiál, se kterým pak pracujeme, včetně kostýmů.

Tříkráloví koledníci ze Stupné na Českokrumlovsku.

Lidé, kterým Tříkrálová sbírka pomáhá, by si o pomoc často sami neřekli, přestože ji moc potřebují. Jak tyto lidi vyhledáváte?

HČ: Spolupracuje na tom hodně lidí – z farnosti, ze školy a školky a koledníci sami přicházejí s nápady, kde štědrost lidí může pomáhat. Díky lidem s vnímavým srdcem můžeme stát po boku těch, kteří se ocitli v nouzi. Tak se rodí naše nové místní záměry.

AN: A nejvíc mne těší, když se záměr sbírky, který jsem navrhla, vydaří a já mohu sledovat, jak se konkrétní rodině ulevilo, jak sbírka pomáhá.

Je nějaký okamžik, na který nikdy nezapomenete?

HČ: Některé příběhy jsou těžko sdělitelné, jsou hodně citlivé. Často se jedná o rodiny, kam přišla nějaká životní zkouška. Nezapomenutelné jsou okamžiky, kdy s těmito lidmi navážíme vztah. Je to neuvěřitelné, ale někdy tito lidé, tím, jak přijímají svůj kříž, pomáhají svým svědectvím spíše nám.

AN: Každý rok nám přináší nové zážitky. Já bývám často dojatá nad štědrostí lidí, kteří se dokážou podělit i o to málo, co mají. A proto je to pro mě velký osobní závazek. Vzhledem k tomu, že jsem u plánování záležitostí pomoci, tyto rodiny jsou z mého okolí a často je i osobně znám, tak cítím opravdu velkou potřebu pomáhat. A díky Tříkrálové sbírce mohu.

Kolik se vás na koledování podílí?

HČ: Jsme dvě koordinátorky, dalších sedm je vedoucích skupinek a k tomu koledníci, kterých bývá kolem padesáti.

AN: Jsem moc ráda, že se nám pro Tříkrálovou sbírku získá i podpora místní skautské družiny Dráčata, kteří s námi pravidelně na koledu často v doprovodu rodičů chodí.

Komu chcete pomoci v roce 2024?

HČ: Letos bychom rádi přispěli na zakoupení mechanického vozíku pro chlapce po mozkové obrně, uhrazení pronájmu rehabilitačních pomůček pro jiné dítě se zdravotním hendikepem. Rádi bychom zaplatili osobní asistenci paní s roztroušenou sklerózou, nabídli jsme pomoc v rodině vdovy a také psychologickou péči rodině po tragické události.

AN: V záměrech máme také takzvanou přímou pomoc rodinám v nouzi, díky které můžeme reagovat i na nově vzniklé situace. Třeba v roce 2023 jsme takto uhradili stravné pro děti otce samoživitele nebo jsme koupili dřeva na zimu paní, která náhle ovdověla a zůstala sama s dětmi.

VERONIKA RYBÁČKOVÁ

Alena Nováková a Helena Čížková se starají o Tříkrálovou sbírku v okolí jihočeské Křemže.

Andělé s červenými auty se starají o 270 seniorů

Metodovy prsty se rozeběhly po klapkách harmoniky. Písňe hrál a zpíval jen ty oblíbené. Hlavu sklopenou. Nemohl se na ně dívat. Nedokázal to. Bylo mu jich tak líto...

Tři králové v Beskydech.

Seděli tam na vozičkách, leželi na polohovacích postelích. Nemohoucí, odkázáni na pomoc druhých. A přesto to pro něj bylo to nejužasnější publikum, jaké kdy v životě měl.

Radost v očích těch lidí ho dojala k slzám. A ani se za ně nestyděl. Musel si totiž přiznat, že je jako oni – starý, odkázaný na pomoc druhých. „Tenkrát, když hrál klientům Charity, se konečně smířil s tím, že už opravdu doma sám být nemůže. Přicházel o zrak a měl spoustu dalších zdravotních problémů,“ vzpomíná Marie na svého strýce Metoda. Připouští, že pro něho muselo být velice těžké opustit svoji chalupu, kterou si vlastně rukama postavil. A co teprve jeho les, kde byl dennodenně. „Víte, on byl starý mládenec, celý život žil sám. Sám se naučil i hrát na harmoniku. Bylo jen těžko představitelné, že by si někde zvykl, navíc měl už přes osmdesát. Přesto si pak pobyt v charitním domě na Halenkově nemohl vynachválit. Neustále mi opakoval, že kdyby věděl, jak se bude mít, udělal by to už dávno.“

Vzpomínání i výlety

Další pomocí je nejen pro místní seniory, ale i pro jejich rodinné příslušníky charitní denní stacionář Slunečnice. Zde mohou babičky a dědečkové, a nejen oni, pobýt se svými vrstevníky během dne. Mají připravený pravidelný program, který je přizpůsobený jejich věku. Velký důraz je kladen na vzpomínky, jež jsou často společnou nití k rozhovorům u všech. Poslouchají se vinylové desky s hity let dávno minu-

lých, zpívá se, tančí, čte, ale třeba taky dere peří, krouží březové metly, pečou a vaří se tradiční valašské dobroty nebo se jezdí na výlety. Nimalým přínosem je v tomto směru šestnáctimístný charitní autobus pro sociálně potřebné. „Víte, já normálním autobusem jezdit nemůžu – nenastoupím do něho. Ale ten náš, charitní, co je i pro vozíčkáře, to je jiná,“ vychvaluje si službu paní Ludmila, která se pohybuje s pomocí chodítka. Na výlety prý jezdí moc ráda. Asi nejraději na poutní místa.

Jen v zimě

„Přijďte se podívat na moje kvítečka, ještě než odjedu,“ mrkne na mě spiklenecky téměř devadesátiletá paní Veronika. V charitním domě tráví zimu. Nastěhovala se v listopadu a na jaře se vrací zpět do svého domku v kopcích. Využila tak další ze služeb, které

Charita Nový Hrozenkov působí ve velice členitém, kopcovitém terénu na teritoriu obcí Velké Karlovice, Karolinka, Nový Hrozenkov, Halenkov, Hovězí, Huslenky a Zděchov. Zaměstnává na osmdesát lidí a jen v terénu má v pečovatelské službě na starosti více než 270 osob. V osobní asistenci pak dalších deset. Své nezastupitelné místo zde má také ošetřovatelská služba, což je dalších téměř 170 klientů. A přibývají další.

Výtězek Tříkrálové koledy pomáhá podpořit celou řadu počinů hrozenkovské Charity.

Snímek Josef Vrážel

místní Charita starousedlíkům nabízí. Zimy na Valašku totiž umí být velice tvrdé. „Těším se domů, to víte, že jo. Ale je tam i strach. Mám problémy s dýcháním, špatně chodím,“ neskrývá své obavy usměvavá žena a pyšně ukazuje květinami přeplněnou okení římsu ve svém charitním pokojíčku. „Ale do stacionáře budu chodit i tak. Je tu veselo. Popovídáme, zazpíváme, něco pěkného vyrobíme. Všichni jsou tu hodní. A kdyby bylo zle, pomůžou.“

Asi jen těžko je možné si představit, jak by všichni tito lidé mohli na valašských kotářech bez denní pomoci místní Charity žít. I z jejich reakcí je zřejmé, že si to sami uvědomují. Svérázně to vystihl jeden z nich, šestadevadesátiletý Ludvík: „Oni, všichni ti, co se o nás starají, co se nám věnují, jsou jak strážní andělé, jenom nemají křídla. Místo toho jezdí červeným autem.“

RENÁTA HOLČÁKOVÁ

Královská pomoc: není křeslo jako křeslo

Začíná nový ročník Tříkrálové sbírky. Jak pomohla ta loňská v Charitním domě sv. Kláry v Bohumině.

křesle je možné podložit nohy a opřít hlavu. Kamenem úrazu je vysoká pořizovací cena. Nakonec padlo rozhodnutí, že by křesla mohla být nakoupena z výnosu loňské Tříkrálové sbírky v regionu. „S myšlenkou na naše klienty jsem se účastnila koledování a měla jsem radost, že díky štědrosti dárců a možná i díky některým čtenářům KT jsme nakonec křeslo pořídili,“ těší Moniku Adámkovou.

Slouží Anně i Janě

Paní Anna přišla do Domu sv. Kláry po pobytu v nemocnici. Zhoršila se její hybnost a už nebyla schopna přesunout se z lůžka ani samostatně sedět. Přála si zkusit za pomoci personálu sedět na invalidním vozíku. Když i přes veškerou snahu zjistila, že to nebude možné, měla špatnou náladu.

Zásilka kardiokřesel do Bohumína.

Moc si přála alespoň na chvíli každý den opustit postel. Jenže z invalidního vozíku sjížděla na zem, nedokázala se zapřít. V té době dorazilo první objednané kardiokřeslo. Možnost opustit postel a dát si oběd v jídelně Annu viditelně povzbudila. Najednou mohla dokonce ven a posedět na terase.

SYLVA LEJSKOVÁ

Výtah pro nemocné s roztroušenou sklerózou

Na odlehčovací službě v Domově sv. Josefa ve Dvoře Králové, kde pomáhají lidem s roztroušenou sklerózou, je každý den jiný a každý klient má vytvořený program přesně podle svých potřeb. Díky novému venkovnímu výtahu, který byl podpořen z Tříkrálové sbírky, se den velmi zjednodušil.

Zkrátily se přesuny klientů z pokojů na terapii nebo na projížďku do parku a ve výtahu je konečně více prostoru i pro doprovodný personál. Novinku vítá i paní Aneta, jedna z mnoha spokojených klientek.

Odlehčovací služba v Domově sv. Josefa je místo, kam si lidé s roztroušenou sklerózou jezdí oddechnout, ale také díky pravidelnému cvičení zlepšují svůj zdravotní stav. Poprvé sem Aneta přijela jen na zkoušku a zrovna v době místních Svatoanenských slavností: „Zajímalo mě, jestli mi pobyt v Domově vůbec něco dá, a dal mi hrozně moc. A slavnosti, ty už nesmím vynechat. Areál je v létě nádherný, plný barev. Vždy je na co koukat nebo co dělat,“ říká s úsměvem.

Během pobytu vyzkoušela různé terapie, přes lymfomasáže a rehabilitaci až po cvičení mimických svalů. „Člověk mimické svaly používá neustále. U jídla, při úsměvu, i když

jen mluví. Pro zdravého člověka je to naprosto běžná věc. Pro nemocné roztroušenou sklerózou to ale může být problém. I s tím mi tu však dokázali pomoci,“ přibližuje klientka.

Chci jednou zase tančit

Paní Aneta je na pobytu v Domově sv. Josefa již podruhé a rozhodně ne naposled. „Atmosfera je tu více než přátelská. Jsme tu k sobě hodně upřímní, jsme totiž všichni na jedné lodi. Každý má sice jiný příběh, ale základ je stejný.“ „Chci jednou zase tančit. Takže nejdřív musím zase chodit, postavit se. Je opravdu znát, že když je cvičení pravidelné, tělo dá odezvu. Cvičím si i sama, kdykoli v průběhu dne. I díky radám pracovníků rehabilitace vím, jak na to,“ dodává Aneta.

Aneta je hodně akční. „Po ranní hygieně a snídani mám cvičení, pak je to někdy celotělová vana, někdy skupino-

Nový výtah v Domově sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou ve Dvoře Králové uvítala i klientka paní Aneta, která navštívila také mši svatou ve zdejší kostele. Snímek Jan Kordina

vá psychoterapie nebo muzikoterapie. Po obědě a chvíli spánku už je program více méně volný. Nerada zahálím, takže jezdím vyrábět košíky, každou středu hrajeme kuželkový turnaj. Nevynechám žádnou mši ani koncert či promítání filmu. Čas si samozřejmě udělám i na kávu a zákusek v místní

kavárně. Super, že máme nový výtah, aspoň se dostanu rychleji, kam potřebuji, a navíc si můžu už ve výtahu povídat s ostatními. Vjdeme se tam totiž dva,“ pochvaluje si novinku.

Více o službě také na www.domovsvatehojosefa.cz.

ANDREA KOLLOVÁ

Pražská základna pro koledníky i charitní služby

Vedoucí skupinek si letos v hlavním městě vyzvedávali všechno, co potřebují ke koledě, v nově opravené budově v Londýnské ulici na pražských Vinohradech.

Zázemí tu díky přestavbě (a podpoře dárců v koledě) získalo nejen koordináční centrum Tříkrálové sbírky, ale i řada sociálních služeb i nové Komunitní centrum sv. Anežky.

Pětipodlažní dům v Londýnské ulici 44 je sídlem Arcidiecézní charity Praha od začátku 90. let, kdy jej Charita získala zpět v restituci. Dům pamatuje mnohé. Rozjezd nových sociálních služeb, pomoc při stoleté povodni či „adopci“ tisíců chudých dětí na dálku.

Nové komunitní centrum v pražské Londýnské ulici poskytuje zázemí pro celou řadu aktivit. Například dětem k výtvarným hrátkám.

Jeho dveřmi prošly tisíce lidí v nouzi, kteří hledali pomoc Charity, nespočet laskavých dárců i obětavých pracovníků a dobrovolníků. Ve druhém patře se po mnoho let každý týden „narodilo“ také nové vydání Katolického týdeníku.

Opotřeбенí budovy, zhoršující se technický stav, ale i značná energetická náročnost vedly Arcidiecézní charitu Praha k plánu na kompletní rekonstrukci. „Problémem rozhodně nebyla jen opadaná omítka,“ vzpomíná na zvrubnou opravu Stanislav Fiala, který za Charitu průběh stavby koordinoval.

Vestavba nezbytného výtahu nebyla jediným velkým zásahem do dispozice domu. Charitě chyběl v centru Prahy prostor, kde by mohla pořádat akce pro větší množství lidí. Celé přízemí se díky přestavbě proměnilo v prostorný sál nově vzniklého komunitního centra. „To je neocenitelná věc, která nám otevírá dveře k novým aktivitám,“ zdůrazňuje Stanislav Fiala.

Přestavba se mohla uskutečnit díky finanční podpoře z Evropských strukturálních a investičních fondů. Část nákladů však musela Arcidiecézní cha-

rita Praha pokrýt z jiných zdrojů. Významnou částkou na své koordináční centrum pomohli vybrat také tříkráloví koledníci.

Slavnostní otevření proběhlo loni na podzim. Arcibiskup Jan Graubner při něm požehnal všem, kteří v domě pracují, a těm, kteří do něj budou přicházet, „aby skrze charitní pomoc zakoušeli blízkost Boží lásky“.

Dům se do poslední místnosti zaplnil sociálními službami. Do nových kanceláří se těšily pečovatelky, sociální pracovníci i terapeuti, kteří se tu denně setkávají s lidmi v tíživé životní situaci nebo pro které je Londýnská 44 základnou, odkud vychází za svou službou.

Nově vzniklé Komunitní centrum je otevřeno každý všední den od 9 do 16 hodin. „Mohou k nám přijít třeba maminky s dětmi a využít naši hernu nebo seniory na popovídání u čaje či kávy. Student, který doma nemá klid, si k nám může vzít knížku a učit se. Nabízíme zkrátka veřejný, nekomerční prostor pro všechny, kteří chtějí strávit příjemný čas ve vlnném prostředí,“ zve k návštěvě vedoucí centra Antonín Zajíček. JARMILA LOMOZOVÁ

Děkujeme! My tři králové jdeme k vám...

V lednu 2023 proběhl již 23. ročník celostátní Tříkrálové sbírky.

Děkujeme všem, kdo do sbírky přispěli a svým darem pomohli financovat pomoc potřebným v naší zemi i v zahraničí.

Tříkrálová sbírka 2023 přinesla celkem 165 686 000 Kč.

Z toho:

příjmy z pokladniček
159 768 344 Kč
dary online, DMS, dary
na účet 5 917 656 Kč

Záměry Tříkrálové sbírky na rok 2024 naleznete na našem webu: www.trikralovasbirka.cz/vyuziti/

Výstava fotografií Josefa Vrážela zachycující tříkrálovou koledu na Valašsku se konala od loňského prosince v galerii Vinohradská 12 v budově Českého rozhlasu na pražských Vinohradech. Úvodní slovo při zahájení pronesl Jan Graubner, arcibiskup pražský. Po skončení výstavy věnoval Josef Vrážel tři fotografie do aukce, jejíž výtěžek podpoří výnos Tříkrálové sbírky. Snímek Josef Vrážel

QR Platba

Koledníci Tříkrálové sbírky vám přinášejí radost a Boží požehnání. Prosíme, podarujte tyto vyslance Charity Česká republika, pomůžete tak lidem v nouzi.

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT 2024

v neděli 7. ledna 2024 od 18 hodin odvysílá v přímém přenosu ČT1.

Vystoupí: Čechomor, Ben Cristovao & Karol Komenda, Ota Balage Band ft. Tereza, Barbora Poláková

Moderují: Martina Kociánová a Jan Čenský

ONLINE KOLEDA na www.trikralovasbirka.cz

DMS KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190) na číslo **87 777**

Trvalá podpora **DMS TRV KOLEDA 30** (60, 90 nebo 190) na číslo **87 777**

Cena jedné SMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na www.darcovskasms.cz.

Český rozhlas

B | R | N | O | I

